

DECIZIE nr. 362 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 și art. 129 alin. 2 teza întâi din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean

- președinte

Valer Dorneanu

- judecător

Petre Lăzăroiu

- judecător

Mircea Ștefan Minea

- judecător

Daniel Marius Morar

- judecător

Iulia Antoanella Motoc

- judecător

Mona-Maria Pivniceru

- judecător

Puskas Valentin Zoltan

- judecător

Oana Cristina Puică

- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 și art. 129 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Hrestic în Dosarul nr. 29.715/245/2012 al Judecătoriei Iași - Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.604D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 29.715/245/2012, Judecătoria Iași - Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 și art. 129 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată de Vasile Hrestic cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 64 alin. 1 din Codul de procedură penală, care enumera fotografiile printre mijloacele de probă, încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale alin. (2) potrivit căruia "Nimeni nu este mai presus de lege", ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, întrucât reglementarea posibilității ca o persoană să fie recunoscută după fotografii și ca organul de urmărire penală să întocmească un proces-verbal de recunoaștere după fotografii, în baza căruia să se dispună arestarea, inculparea sau condamnarea acelei persoane, reprezintă un amestec nepermis al autorităților, în speță al organelor de urmărire penală, și duce la discriminări și la abuz de drept. Mai arată că, referitor la fotografii, Codul de procedură penală nu mai cuprinde alte dispoziții, așa cum se întâmplă în cazul celorlalte mijloace de probă reglementate de textul de lege criticat, fotografiile nefiind în corelație cu nicio altă prevedere în materie de mijloace de probă.

De asemenea, autorul excepției susține că sintagma "afară de cazul când aceasta nu este posibil" din cuprinsul art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală**, care reglementează prezența martorilor asistenți la efectuarea cercetării la fața locului, aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora "Nimeni nu este mai presus de lege", ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, deoarece condiționează activitatea de cercetare penală de un paradox și modifică percepția organelor de urmărire penală, făcând ca acestea să fie mai presus de lege și să încalce flagrant libertatea individuală și siguranța persoanei. În acest sens arată că, potrivit art. 92 din **Codul de procedură penală**, când legea prevede că la efectuarea unui act procedural este necesară prezența unor martori asistenți, numărul acestora trebuie să fie de cel puțin doi. Or, art. 129 alin. 2 din **Codul de procedură penală** nu explică care sunt cazurile în care nu este posibilă prezența a cel puțin doi martori asistenți, nesocotind, astfel, o prevedere imperativă a legii. Totodată, susține că procesul-verbal de cercetare la fața locului întocmit de organul de urmărire penală în prezența unui singur martor asistent nu poate fi atacat ca fiind nelegal, chiar dacă produce o vătămare unei persoane, întrucât atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată consideră actul perfect legal, conform art. 129 alin. 2 din **Codul de procedură penală**.

Judecătoria Iași - Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prevederilor din **Constituție** invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că reglementarea mijloacelor de probă și a regimului juridic aplicabil acestora este atributul exclusiv al legiuitorului. Consideră că fotografiile - de exemplu, cele făcute cu ocazia încarcerării persoanei arestate sau condamnate, fotografiile pentru cărțile de identitate sau prin care se poate face o legătură între persoana cercetată și alte persoane, fotografiile care există sau care sunt efectuate în activitatea operativă a organelor de urmărire penală - pot contribui la aflarea adevărului într-o cauză penală, la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o sau la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei, deoarece imaginile realizate prin fotografii sunt mult mai exacte și mai concludente decât orice descriere care s-ar putea face despre o persoană, obiect sau cadru spațial. Astfel, nu se aduce, în niciun mod, atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât, atunci când veridicitatea fotografiilor este contestată, acestea pot fi supuse unei expertize tehnice, care să confirme sau să infirme realitatea imaginii, concluzie de natură să formeze sau nu convingerea că aceasta reflectă adevărul, în acord cu dispozițiile art. 1 și 3 din **Codul de procedură penală**. Totodată, instanța opinează în sensul că nici sintagma "afară de cazul când aceasta nu este posibil" din art. 129 alin. 2 din **Codul de procedură penală** nu este contrară dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât se pot ivi diverse situații practice, când, din cauze obiective, nu pot fi prezenți martori care să asiste la cercetarea la fața locului efectuată de organul de urmărire penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. **47/1992**, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Totodată, arată că autorul nu critică textele de lege supuse controlului pentru conținutul acestora, ci pentru ceea ce, în opinia sa, lipsește din aceste texte, problemă ce ține de procesul de legiferare, și nu de controlul de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile **Constituției**, precum și Legea nr. **47/1992**, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din **Constituție**, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. **47/1992**, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Potrivit Încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 și art. 129 alin. 2 din **Codul de procedură penală**. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile art. 64 alin. 1 și ale art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală**. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins:

- Art. 64 alin. 1: "Mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt: declarațiile învinuitului sau ale inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatări/e tehnico-științifice, constatările medico-legale și expertizele.";

- Art. 129 alin. 2 teza întâi: "Organul de urmărire penală efectuează cercetarea la fața locului în prezența martorilor asistenți, afară de cazul când aceasta nu este posibil."

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale alin. (2) potrivit căruia "Nimeni nu este mai presus de lege", ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 64 alin. 1 și ale art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală**. Eventualele greșeli de aplicare a legii nu pot constitui, însă, motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Totodată, autorul excepției solicită completarea dispozițiilor art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală**, în sensul prevederii cazurilor în care este permisă lipsa martorilor asistenți de la efectuarea cercetării la fața locului. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. **47/1992**, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În fine, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală** și cele ale art. 92 din același cod. O asemenea critică nu poate fi, însă, nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din **Constituție** sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 și art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală** este inadmisibilă. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din **Constituție**, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. **47/1992**,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
În numele legii
DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 și ale art. 129 alin. 2 teza întâi din **Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Hrestic în Dosarul nr. 29.715/245/2012 al Judecătoria Iași - Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Iași - Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN
Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică